

та всички да сполучимъ.
 Днесъ всѣкой да внимава
 какво се преподава! —
 Тѣй учителътъ говори
 и се чуди що да стори,
 че дечицата-животни
 сиромаси и имотни,
 ужкимъ слушатъ и умуватъ,
 а пъкъ всички не мируватъ.
 Както си седатъ на чина,
 гледатъ въ срещнатата градина,
 помежду си се закачатъ,
 презъ прозореца прескачатъ
 и нали сж си крадливи,
 кжсатъ круши, бератъ сливи,
 крадятъ ябълки тръпчиви.
 Две лисичета полечка
 щипнаха една юрдечка,
 една проста магарица
 взе въ ржката си карфица
 и погледна на Мецана

въвъ кафяната премяна.
 Щомъ тя рече да поседне
 и въ дъската да погледне,
 нашта стара Магарица
 пѣхна острата карфица
 изподъ Меца — и тогава
 се надигна грозна врява,
 че наби се вмигъ иглата
 на Мецана въвъ месата.
 Едно вълче пъкъ на края
 гризна за вратлето Зая,
 че събудилъ го той, клето,
 та се стреснало вълчето.
 Зайчето тогава скочи
 сабята си вмигъ наточи,
 па се хвърли на провала,
 като сприя, като хала.
 Бой ужасенъ най-накрая
 почна въ класната имъ стая.
 Но боятъ вмигъ стихна,
 щомъ Мурджо тамъ кихна.
 — Назадъ! — той извика

